

Міністерство освіти і науки України
Хмельницька обласна рада
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
Наукове товариство студентів, магістрантів, аспірантів,
докторантів і молодих учених

*Збірник
матеріалів всеукраїнської студентської
науково-практичної конференції*

«Студентська молодь у науці»

12 травня 2022 року

Студентська молодь у науці: матеріали всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (Хмельницький, 12 травня 2022 р.)

УДК 37.013-057.876 (063)

ББК 74.489.278,215.1

С 88

*Рекомендовано до друку рішенням вченої ради
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії
(протокол № 5 від 18 травня 2022 р.)*

С 88 Студентська молодь у науці: матеріали всеукр. студ. наук.-практ. конф. (Хмельницький, 12 трав. 2022 р.). Хмельницький: ХГПА, 2022. 250 с.

Редакційна колегія: **Шоробура Інна Михайлівна**, ректор Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (голова); **Галус Олександр Мар'янович**, проректор з наукової роботи ХГПА, доктор педагогічних наук, професор (співголова); **Поліщук Олександр Сергійович**, проректор з науково-педагогічної роботи ХГПА, доктор філософських наук, професор; **Слюзко Валентина Іванівна**, проректор з гуманітарної освіти та виховної роботи ХГПА, кандидат педагогічних наук, доцент; **Біницька Олена Петрівна**, проректор з економічних питань ХГПА, кандидат економічних наук, доцент; **Дарманська Ірина Миколаївна**, декан факультету початкової освіти та філології ХГПА, доктор педагогічних наук, доцент; **Пісоцька Леоніда Станіславівна**, декан факультету дошкільної освіти та психології ХГПА, кандидат педагогічних наук, доцент; **Бучківська Галина Вікентіївна**, декан гуманітарного факультету ХГПА, доктор педагогічних наук, професор; **Крищук Богдан Степанович**, начальник наукового відділу ХГПА, кандидат педагогічних наук, доцент; **Крищук Валентина Леонідівна**, методист наукового відділу ХГПА, кандидат філологічних наук, доцент; **Талемонюк Аліна**, заступник голови Наукового товариства студентів, магістрантів, аспірантів, докторантів і молодих учених ХГПА.

Матеріали всеукраїнської студентської науково-практичної конференції включають статті з актуальних проблем педагогіки, психології, філології, історії, культурології, менеджменту, соціальної роботи, туризму, мистецтвознавства.

Цей матеріал адресований науковцям, аспірантам, студентам, педагогам-практикам.

Рецензенти:

Галус О.М. – проректор з наукової роботи ХГПА, доктор педагогічних наук, професор;

Поліщук О.С. – проректор з науково-педагогічної роботи ХГПА, доктор філософських наук, професор.

© Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія, 2022

© Ільїнський С.В., (обкладинка), 2022

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Чубрей Марія-Анастасія</i> Гендерні відміни в освітньому просторі України: суспільно-географічний аспект.....	7
<i>Свінтков Денис</i> Когнітивні викривлення як психологічний феномен.....	9
<i>Варварич Віталія</i> Форми взаємодії вчителя з батьками з метою збереження здоров'я молодших школярів в умовах дистанційного навчання.....	13
<i>Вермінська Анастасія</i> Ідеологічний конструкт «денацифікація» як інструмент геноциду Українського народу у війні РФ проти України.....	17
<i>Левчук Дар'я</i> Технологія «Щоденні-5» як засіб формування читацьких умінь молодших школярів.....	22
<i>Гайдей Ірина</i> Соматизми як лексичні засоби портретування жінок та чоловіків у творах Ірен Роздобудько: порівняльний аспект.....	26
<i>Зейкан Марина</i> Професійна діяльність вихователів закладів дошкільної освіти у контексті вимог сьогодення.....	30
<i>Петелько Віталіна</i> Використання освітніх спільнот у соціальних мережах під час вивчення української мови.....	33
<i>Івахова Анастасія</i> Хорова сюїта «Тосі-тосі» як віддзеркалення індивідуально-стильових рис вокально-хорової творчості Миколи Балеми.....	36
<i>Мельничук Вікторія</i> Особливості викладання інтегрованого курсу «Мистецтво» у старшій школі (10 клас). Американський культурний регіон.....	39
<i>Шевчук Володимир</i> Роль стилів керівництва при управлінні навчальним закладом.....	43
<i>Катеренчук Тетяна</i> Особливості навчання і виховання дітей 6-річного віку у творчості В.О.Сухомлинського.....	46
<i>Буркова Анна</i> Методика використання спортивних ігор з метою оздоровлення та активного відпочинку.....	49
<i>Конаш Юлія</i> Історико-культурологічні відмінності українського та російського етносу.....	53

ПАНЕЛЬНА ДИСКУСІЯ

ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ, СОЦІАЛЬНА РОБОТА

<i>Буй Олена</i> Психологічні умови адаптації першокласників в освітньому середовищі Нової української школи.....	59
<i>Власюк Ірина</i> Формування патріотизму в старших дошкільників.....	62
<i>Голуб Руслана</i> Інклюзивна освіта в Кореї.....	64

<i>Гриньова Людмила</i> Організаційно-педагогічні засади підготовки школярів до зовнішнього незалежного оцінювання з історії України.....	67
<i>Дем'янчук Тетяна</i> Сутність та особливості предметно-розвивального середовища закладу дошкільної освіти.....	70
<i>Джигіта Юлія</i> Вплив соціокультурного простору регіону Українських Карпат на розвиток особистості школяра.....	74
<i>Жук Анна</i> Поняття «патріотизм дошкільника» в сучасній науково-педагогічній літературі.....	77
<i>Зубар Анастасія</i> Інноваційні технології при вивченні іноземної мови.....	79
<i>Канарська Ольга</i> Професійна підготовка майбутнього викладача ЗВО в умовах сучасних змін в освіті.....	83
<i>Кащена Каріна</i> Педагогічна спадщина В.О.Сухомлинського через призму сьогодення.....	86
<i>Кісілюк Оксана</i> Проблема пізнавальної активності молодших школярів у психолого-педагогічній літературі.....	90
<i>Корнійчук Інна</i> Організація спільної діяльності сім'ї та закладу дошкільної освіти з метою морального виховання дітей старшого дошкільного віку.....	92
<i>Купельська Вікторія</i> Використання педагогічних стратегій розвитку критичного мислення молодших школярів в НУШ.....	96
<i>Кухар Василина</i> Проблема формування у дітей середнього дошкільного віку навичок, орієнтованих на сталий розвиток, у дискурсі дошкільної освіти.....	100
<i>Літвінчук Мар'яна</i> Методичні підходи до організації освітньої діяльності учнів 2-х класів з інтегрованого курсу «Мистецтво».....	103
<i>Максимчук Сюзанна</i> Образотворче та музичне мистецтво на уроках української літератури.....	108
<i>Мельник Ілона</i> Інтерактивні методи навчання орфографії.....	111
<i>Молодовська Аліна</i> Реалізація технологічного підходу в освіті.....	115
<i>Мороз Марія</i> Музична етнопедагогіка як фактор збереження фольклорно-етнічних традицій української нації.....	117
<i>Моцна Юлія</i> Організація освітнього процесу в педагогічному закладі вищої освіти на засадах системного підходу.....	120
<i>Навроцька Наталія</i> Створення сприятливого освітнього середовища для навчання обдарованих здобувачів початкової освіти.....	122
<i>Одукалець Альона</i> В.О.Сухомлинський про значення музики у формуванні гармонійної особистості молодшого школяра.....	128
<i>Олійник Даша</i> Розвиток естетичного світогляду учнів ЗЗСО на уроках української мови в контексті національної культури.....	131

<i>Первак Вікторія</i> Особливості впровадження колективних творчих справ у роботу вчителя початкових класів.....	135
<i>Радецька Ангеліна</i> Зміст та види сучасних освітніх технологій у системі підготовки майбутніх викладачів.....	138
<i>Рибак Ольга</i> Тренінг як форма інтерактивного заняття в закладах вищої освіти.....	141
<i>Скиданчук Наталія</i> Методика вивчення роману у віршах «Маруся Чурай» Ліни Костенко.....	145
<i>Скринник Яна</i> Алгоритм формування корисної звички.....	149
<i>Степанюк Ірина</i> Моральне виховання старших дошкільників в ЗДО в мирний час та в умовах воєнного стану.....	153
<i>Сторожук Наталія</i> Наукові засади педагогічної концепції С.Ф.Русової.....	155
<i>Сухоцька Іванна</i> Консультування як складова професійної діяльності соціального працівника.....	158
<i>Талемонюк Аліна</i> Формування у дітей старшого дошкільного віку навичок економічно-доцільної поведінки засобами соціально-ігрового проєктування.....	161
<i>Ткачук Анжеліка</i> Диференційований підхід до навчання у початковій школі.....	163
<i>Трачук Вікторія</i> Розвиток фонематичного сприймання в онтогенезі.....	165
<i>Чайчук Дана</i> Теоретичні засади технології розвитку критичного мислення.....	169
<i>Шайдюк Аліна</i> Педагогічні ідеї В.О.Сухомлинського у контексті Концепції Нової української школи.....	173
<i>Шевченко Дар'я</i> В.О.Сухомлинський про духовний розвиток особистості.....	176
<i>Шілінговська Анастасія</i> Сутність інтеграції в шкільній мистецькій освіті.....	179
<i>Щочкіна Катерина, Мінтянська Олександра</i> Застосування масажу у тренувальному та змагальному процесі кваліфікованих лучників.....	183
<i>Юхта Юліанна</i> Інноваційний підхід в організації освітнього процесу в початковій школі.....	187
<i>Яресько Катерина</i> Волонтерство як форма виховання моральних якостей у молодших школярів.....	189

ПАНЕЛЬНА ДИСКУСІЯ

ФІЛОЛОГІЯ

<i>Вінник Анастасія</i> Роль Пантелеймона Куліша в розвитку української культури.....	182
---	-----

<i>Зубаль Юлія</i> Особливості функціонування метафори в концептуальній системі Айріс Мердок.....	196
<i>Комар Юлія</i> Особливості дискурсу англomовної літературної казки.....	199
<i>Корнійчук Дарина</i> Проблеми українізації у драмі Миколи Куліша «Мина Мазайло».....	202
<i>Корчинська Алла</i> Словесний портрет як елемент тексту англomовного роману.....	204
<i>Ліщук Світлана</i> Просте ускладнене речення у творчості Михайла Івченка: формально-граматичний аспект.....	208
<i>Остапчук Валерія</i> Іван Багряний «Тигролови» (ідея несмиренного, незламного українського духу).....	212
<i>Перейма Ольга</i> Полілог як різновид мовленнєвої діяльності.....	217
<i>Юхно Лідія</i> Специфіка звертань у структурній організації мовної картини світу молодого українця.....	221

ПАНЕЛЬНА ДИСКУСІЯ

ІСТОРІЯ, КУЛЬТУРОЛОГІЯ, МЕНЕДЖМЕНТ

<i>Бабій Яна</i> Особливості формування інноваційного середовища в закладах освіти: управлінський аспект.....	226
<i>Бочуля Максим</i> Історичні постаті султанату в період розквіту Османської імперії (1453-1595 рр.).....	229
<i>Клименко Аліна</i> Усна історія: дидактичний аспект.....	233
<i>Розборська Іванна</i> Історичні постаті доби Української революції 1917–1921 рр. крізь призму української національної ідентичності.....	236
<i>Тимофтевич Лілія</i> Стріт-арт у художньо-мистецькому вимірі.....	240
<i>Тімош Інна</i> Культуротворчий потенціал сучасного українського театру.....	243

Вермінська Анастасія,

студентка групи І-31

Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

Науковий керівник: к.і.н., доцент Островий В.М.

Ідеологічний конструкт «денацифікація» як інструмент геноциду Українського народу у війні РФ проти України

Сьогодні питання денацифікації є одним із найактуальніших в інформаційному просторі, адже саме цим поняттям президент Російської Федерації окреслив основну мету повномасштабного військового вторгнення на територію України. В його розумінні денацифікація означає «звільнення» України від націоналістів і фашистів, які прийшли до влади внаслідок незаконного «путчу» 2014 р. У цьому формулюванні чітко простежується антинаукове змішування росіянами націоналізму із нацизмом та фашизмом у застосуванні до українців і України як держави. Підміна, перекручування, понять стало для них нормою та традицією.

Великодержавний російський шовінізм проповідує винятковість, головуючу роль Росії в системі слов'янських народів, його виключні переваги над іншими. Притримуючись цієї ідеології Україні було публічно відмовлено в праві на існування на найвищому рівні, вже у статті Путіна «Про історичну єдність росіян та українців», опублікованій 12 липня 2021 р. [14]. Наша країна для російського диктатора – «цілком і повністю дітище радянської епохи», яке значною мірою створювалося коштом того, що він називає «історичною Росією», а український народ є частиною російського. Лише «нацифікований», який потребує «денацифікації» під чоботом російського окупанта. Теза про те, що українці, росіяни, тут він ще додає білорусів, – це один народ, означає, що українців як таких і нема зовсім. Але, насправді, у своєму «зверненні» Путін повертається до імперських тез більше, ніж до радянських, бо за Радянського Союзу українці та росіяни були не одним народом, а двома, хоча і «братніми». Те, що проголошує Путін суперечить навіть радянській точці зору і повертає до самодержавства, тобто – «один народ, одна віра, один самодержець» – ментальна історична традиція Золотої Орди, спадкоємцями якої насправді і є Російська Федерація. Один «великий русский народ» є, церква на боці влади як її релігійна легітимація є, один великий повелитель є. Типова азійська, Східна парадигма за якої відсутні поняття свободи, на відміну від Західної. Відомий російський режисер О. Герман, автор багатьох фільмів, зокрема й «Хрустальов, машину!» [16], в якому блискуче відтворено «вневременной портрет России», сказав, що це фільм про «изнасилованную и опущенную страну», країну рабів. Росію, в

якій про мільйони вбитих і закатованих у роки сталінського терору кажуть: «Та нехай, ну звісно недобре, але забудемо та й усе!» Ахматову колись непокоїло: «Ось, що буде, коли одна частина Росії, яка сиділа, зустріне з тією, яка саджала і стерегла?..» А що буде? Та нічого не буде. Всі зробили вигляд, що нічого й не було. Абсолютно по-рабськи.

І тепер ці раби прийшли «денацифікувати» Україну. «Встановлений в Україні режим – не типовий фашистський режим XX ст., а особливий. Особливість сучасної нацифікованої України в аморфності та амбівалентності, які дозволяють маскувати нацизм під прагнення до «незалежності» та «європейського» (західного, проамериканського) шляху «розвитку» (насправді – до деградації)», – так говорить Т. Сергєйцев – автор статті «Що Росія має зробити з Україною?», яка була опублікована на офіційному пропагандистському ресурсі держагенції РФ РИА Новости 3 квітня 2022 р. [17]. По суті в ній розписано план геноциду українців з масою вигаданих визначень – «денацифікація», «дебандеризація», «деукраїнізація» та «деєвропеїзація». Під поняттям геноцид визначають – «цілеспрямовані дії з метою повного або часткового знищення груп населення чи народів за національними, етнічними, расовими або релігійними мотивами» [9].

Дана проблема розглядалася на методичному семінарі: «Шкільна історична освіта в часи російсько-української війни», який організувало Міністерство освіти і науки України 5 травня 2022 р. Зокрема з доповіддю яка була присвячена проблемі «денацифікації» в Україні виступила д.і.н., професор Людмила Гриневич [4].

Отже, складові геноциду українців:

1. *«Воєнна перемога над київським режимом, звільнення територій від озброєних прихильників нацифікації, ліквідація непримиренних нацистів, полон військових злочинців».* Тобто тотальна окупація України і терор проти українців.

2. *«Деєвропеїзація» України. «Дебандеризації буде самої по собі недостатньо для денацифікації – бандерівський елемент є лише виконавцем і ширмою, маскуванням для європейського проєкту нацистської України, тому денацифікація України – це її неминуча деєвропеїзація».*

Оскільки українська ідентичність є європейською, оскільки демократія, повага до прав людини, верховенство права є спільними для українців та всієї Європи, – це є загрозою для РФ. Адже цінності російського народу протилежні: тоталітаризм, безправ'я, право сили та агресії проти сусідніх народів. Стерти європейські цінності з менталітету української нації неможливо, тому РФ прагне деєвропеїзації через деукраїнізацію, а деукраїнізацію через геноцид.

«Дебандеризація» є окремою особливою складовою «очищення»

України. Але, логічно постає питання: Чому Москва досі скаженіє від одного слова «бандерівці»? Чому давно вбиті і закатовані українці не дають спокою? Що знають про бандерівців ті російські, бурятські чи дагестанські солдати, які ідуть на українську землю, щоб захистити Кремль від фантомного болю великодержавності. Відповідь проста. У ХХІ ст. з винайденням сучасних засобів комунікації остаточно з'ясувалося: пропаганда – це зброя потужніша за ядерну. Пропаганді потрібні міфи – це її зброя. І одним з найпотужніших міфів часів СРСР який був використаний російською пропагандою, є міф про «кривавих бандерівців».

3. «Деукраїнізація» – знищення української державності та пам'яті про неї. «Українізм – штучна антиросійська конструкція, яка не має власного цивілізаційного змісту, підлеглий елемент чужої цивілізації». *«Україна, як показала історія, неможлива як національна держава, а спроби «побудувати» таку закономірно призводять до нацизму».* «Назва «Україна» не може бути збережена як титул жодного повністю денацифікованого державного утворення на звільненій від нацистського режиму території».

4. На території «звільненої України» РФ має реалізувати, зокрема, такі заходи:

- «ліквідацію збройних нацистських формувань (під якими розуміються будь-які збройні формування України, зокрема ЗСУ), а також військової, інформаційної, освітньої інфраструктури, що забезпечує їхню діяльність». Очевидно, це і є анонсована Путіним «демілітаризація»;

- «інсталяцію російського інформаційного простору», що означає тоталітарне закрите суспільство, де діє та циркулює виключно російська пропаганда;

- «вилучення навчальних матеріалів та заборона освітніх програм усіх рівнів, що містять нацистські ідеологічні погляди», – по факту це заборона української мови та української історії, як це вже відбувається на окупованих РФ територіях;

- «масові слідчі дії для встановлення особистої відповідальності за воєнні злочини, злочини проти людяності, поширення нацистської ідеології та підтримку нацистського режиму», що означає повернення до сталінського терору та масових страт;

- «створення постійних органів денацифікації строком на 25 років» і, водночас, це має бути «територія потенційної інтеграції в російську цивілізацію» [17].

Звичайно на це можна заперечити і сказати, що все це є продуктом хворобливої уяви російського придворного писака, але 5 квітня 2022 р. экс-президент РФ, заступник голови Ради Безпеки РФ Д. Медведєв майже дослівно відтворив ідеї Сергєйцева в дописі у своєму Telegram-каналі:

«...глибинний українізм, підживлюваний антиросійською отрутою і всепоглинаючою брехнею про свою ідентичність, є одним великим фейком. Такого явища ніколи не було в історії. І тепер немає...Змінити криваву і повну помилкових міфів свідомість деяких сьогоденних українців – найважливіша мета».

Прикметно є те, що людиноненависницька стаття Т.Сергейцева вийшла на офіційному державному ресурсі РФ саме тоді, коли решта світу знаходилася в шоку від свідчень про різанину в Бучі. Це не випадковість і не співпадіння. Ця стаття – доктринальне обґрунтування дій армії РФ в Бучі та решті окупованих територій України, що призводить до геноциду [8; 10-13]. Він концептуально виклав основні положення, що все, чого прагне РФ від України та українців, – це знищити нас і нашу державу. Його колеги зазвичай плуталися в дуже широких поясненнях, з обґрунтуваннями та посиланнями, а тут все однозначно та максимально прозоро.

Потрібно вже зрозуміти, що маніпуляція з історією в РФ створює певну ідентичність та певне ставлення до інших народів. Вони активно займаються вихованням нового покоління з таким ставленням, що з легкістю гарантує їм, що це нове покоління буде агресивно ставитися до сусідів, буде готове воювати за імперські цілі. Це можна легко простежити переглянувши шкільну програму з історії в РФ, шкільні підручники історії; записи шкільних заходів, відкритих уроків, уривки розмов вчителів з учнями на тему України [1; 7]. Відверто українофобська та людиноненависницька риторика віднедавна просто захопила Інтернет мережу в РФ, одночасно окупувавши освітній простір. Звичними стали наративи: Україна «бандерівська», ворог, інструмент Заходу зі знищення Росії, кати – розпинають, їдять дітей та багато інших [2; 5-6; 15]. Тому зараз саме час думати, робити висновки, проводити паралелі з історії, прикладом чого, може бути Батуринська різанина 13 листопада 1708 р., коли було закатовано, вбито від 12 до 15 тисяч українців. Вирізані усі – від малих дітей до жінок і старих [3]. Це лише один приклад з тисячі нашої середньовічної, нової та новітньої історії. Тому події в Бучі не є винятком, а швидше давно апробованим правилом. Мета РФ у цій війні, як на ідейному так і воєнному фронті – геноцид українців, знищення України та пам'яті про неї. На наш погляд, всі ці злочини чітко кваліфікуються Римським статутом, статтями: 6 – «Геноцид»; 7 – «Злочини проти людяності», 8 – «Військові злочини» тощо [10]. За геноцид проти Української нації має відповісти як керівництво Кремля, безпосередні виконавці злочинних наказів та всі ті з мовчазної згоди кого все це стало можливим в ХХІ ст. Отже, слово за українською державою та світовим демократичним співтовариством.

Список використаних джерел:

1. Демилитаризация, денацификация, демократизация. Урок истории в школе №170 Москвы. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ZKawzO-KT3Y&t=55s> (дата звернення: 07.05.2022).
2. Денацификация Украины будет завершена – представитель РФ в ООН. URL: <https://www.m24.ru/news/politika/28042022/456167> (дата звернення: 07.05.2022).
3. Павленко С. Загибель Батурина 2 листопада 1708 р. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», «Українська Видавнича спілка», 2007. – 226 с.: іл. – Бібліогр.: с. 259-260.
4. Шкільна історична освіта в часи російсько-української війни // Восьмий Всеукраїнський методичний семінар для освітян «Нова українська школа навчання/знання про Голодомор та інші геноциди. URL: <https://www.facebook.com/103560547708460/posts/892941908770316/> (дата звернення: 05.05.2022).
5. Минобороны РФ сообщило о возможных провокациях Украины в Лисичанске. URL: <https://www.m24.ru/news/politika/27042022/456140> (дата звернення: 07.05.2022).
6. Москалькова опровергла заявление властей Украины о принудительном ввозе беженцев в РФ. URL: <https://www.m24.ru/news/politika/27042022/455858> (дата звернення: 08.05.2022).
7. «Накажу друга!» Брехливий мультик, який показують дітям у Росії. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=nBb862laac8> (дата звернення: 06.05.2022).
8. Песков призвал не верить информации об инциденте в украинской Буче. URL: <https://www.m24.ru/news/vlast/04042022/447688> (дата звернення: 07.05.2022).
9. Політична енциклопедія / НАН України, Ін-т політ. і етнонац. дослідж. імені І. Ф. Кураса; редкол.: Юрій Левенець (голова) [та ін]; [упоряд. Ю. Шаповал]. – Київ: Парлам. вид-во, 2011. – 807 с.
10. Римский статут международного уголовного суда. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text (дата звернення: 09.05.2022).
11. Россия знает, кто готовил провокацию в Буче – Путин. URL: <https://www.m24.ru/news/vlast/26042022/455692> (дата звернення: 08.05.2022).
12. РФ потребовала провести заседание Совбеза ООН из-за провокации радикалов в Буче. URL: <https://www.m24.ru/news/politika/03042022/447512> (дата звернення: 08.05.2022).
13. Сергей Меликов награбил дагестанцев-участников спецоперации на Украине. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=-kOsv89xMUU> (дата звернення: 08.05.2022).
14. Статья Владимира Путина «Об историческом единстве россиян и украинцев». URL: <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwjQ0t2S9tH3AhVH-yoKHdLZCV0QFnoECAwQAQ&url=http%3A%2F%2Fkremlin.ru%2Fevents%2Fpresident%2Fnews%2F66181&usg=AOvVaw1SRHQtmr2OFpCXMkwNanfy> (дата звернення: 08.05.2022).
15. Сюжет «Первого канала» о зверствах украинских военных. URL: https://www.youtube.com/watch?v=_-SxR16JCCY (дата звернення: 08.05.2022).
16. Хрусталева, машина! 1998 URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=xYzWps0LOW4> (дата звернення: 08.05.2022).

17. «Что Россия должна сделать с Украиной» Тимофей Сергеевич. URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwj98zNj9D3AhUEzIsKHx2kAMwQFnoECAQQAQ&url=https%3A%2F%2Fria.ru%2F20220403%2Fukraina-1781469605.html&usg=AOvVaw1JYcMztS5L8cC714A2_X62 (дата звернення: 09.04.2022).

Левчук Дар'я,
студентка Вінницького державного
педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського
Науковий керівник: к.філол.н., доцент **Комарівська Н.О.**

Технологія «Щоденні-5» як засіб формування читацьких умінь молодших школярів

Сьогодні одним із ключових завдань Міністерства освіти і науки України залишається реформа української школи, що полягає у впровадженні концепції «Нова українська школа». У 2018 році Кабінет міністрів України затвердив новий Державний стандарт початкової освіти, згідно з яким було розроблено типові навчальні програми, навчальні матеріали, підручники. Наразі неабияка увага приділяється питанню формування основних ключових компетентностей, серед яких чільне місце посідає читацька компетентність. У Державному стандарті початкової освіти зазначено: «Метою вивчення української мови та літератури, мов та літератур відповідних корінних народів і національних меншин є формування комунікативної, читацької та інших ключових компетентностей; розвиток особистості здобувачів освіти засобами різних видів мовленнєвої діяльності; здатності спілкуватися українською мовою, мовами відповідних корінних народів і національних меншин для духовного, культурного і національного самовираження, користуватися ними в особистому і суспільному житті, міжкультурному діалозі; збагачення емоційно-чуттєвого досвіду, розвиток мовленнєво-творчих здібностей» [2].

Головна увага також звертається на формування в учнів цікавості до читання, міцних навичок усвідомлення прочитаного, удосконалення підготовки учнів початкової ланки до самостійного вибору й читання книг. Зазначена проблема була предметом багатьох досліджень. Над нею працювали такі видатні психологи та педагоги, як Л.Виготський, Д.Ельконін, П. Каптерев, О. Савченко, В. Сухомлинський та інші. Питання формування читацьких умінь вивчали І.Федоренко, В.Зайцева,